

نشانه‌شناسی سخنرانی رئیس‌جمهور در مراسم تحلیف

ترسیم «ایران قوی» در نطق تحلیف

در «گالری میرداماد» این هفته روایتی تصویری داریم از آماده شدن شهرها برای محرم

عالم به ماتم تو
حسینیه غم است

نگاهی به آمار و داده‌های مهاجرت که به تازگی در سالنامه مهاجرتی ۱۴۰۰ منتشر شده است

آسیب‌شناسی مهاجرت
در عصر پساکرونا

آیا میل به مهاجرت در میان ایرانیان بیشتر شده است؟ پاسخ به همین پرسش ساده نیازمند بررسی داده‌های آماری است. از تعداد ایرانیان خارج از کشور بگیرید تا تفکیک آنها و آگاهی از دلایل مهاجرت‌شان، اطلاع از این‌که چه تعداد از آنها بازگشته‌اند و چه تعدادشان قصد بازگشت دارند؟ روند مهاجرت‌ها چگونه بوده و در طول سال‌های گذشته آیا این مهاجرت‌ها افزایش داشته و اگر داشته چقدر بوده است؟...

چرا حسن یزدانی با وجود باخت
در فینال المپیک همچنان
یک قهرمان دوست‌داشتنی است؟

یکی مثل تختی

+ حلال کن آقای حسن ۱/

تیراندازی ۲ فرد ناشناس در مراسم جشن عروسی به کشته و زخمی شدن ۳ نفر منجر شد

رگبار مرگ در عروسی

جانمایی اشتباه صنایع در کشور به بحران آب دامن می‌زند
برای حل این مساله چه باید کرد؟

صنعت تبخیر آب

تهدید وزیر جنگ رژیم صهیونیستی
درخصوص حمله به ایران سریع‌ا رنگ باخت

سکته راکتی بنی‌گانتز

نگاه

آمریکا را اعتماد نباید و نشاید

به چین، سه بار به کلمبیا، سه بار به کوبا، چهار بار به دومینیکن، دو بار به کره، سه بار به مکزیک، یک بار به نیجریه، شش بار به پاناما، یک بار به سوریه و دو بار به ترکیه اعزام و گسیل داشتند. این شواهد متعلق به سال‌های دور و قرائن و اقدامات چند دهه اخیر آنها در اشغال عراق و افغانستان، حمایت همه جانبه از نظام‌های استبدادی و غیردموکراتیک در منطقه، طرح و اقدام نظامی مستقیم و غیرمستقیم علیه حکومت‌های مستقل از آلوده تا اورنگا، پشتیبانی همه جانبه از رژیم صهیونیستی، همچنین دخالت‌های متعدد در امور داخلی ایران، نقض عهدنامه ۱۹۵۵، نقض بیانیه الجزایر ۱۹۸۱، حمله نظامی به خاک ایران در ۱۹۷۸ و ۱۹۸۸، عملیات طیس، تحمیل جنگ به ایران، تحریم‌های ظالمانه اولیه و ثانویه و بدعهدی و خروج از برجام و... همگی مؤید خط راهبردی سلطه، استکبار و تهی بودن از منطق مذاکره و دیپلماسی برای کشوری است که دولت در سایه آن معتقد به لیبرالیسم افراطی و اولویت منافع آمریکا و تحقق آن به هر قیمتی است. پرواضح است به چنین سیستم فاسدی هرگز نمی‌توان و نباید اعتماد کرد. هرچند نفس مذاکره با همه کشورها غیر از رژیم صهیونیستی پذیرفته شده، ولی آیا می‌توان با شیطان آن هم از نوع بزرگ مذاکره کرد و حتی به توافق رسید و منافع ملی را هم بر فرض محال تأمین کرد؟ چه تضمینی است که آمریکا بر عهد و پیمان خود استوار باشد؟ راه حل خوداتکایی، خودکفایی و نیز افزایش قدرت بازدارندگی ایران اسلامی، با تکیه بر فرصت‌های بی نظیر موجود در کشور است. □

رهبر معظم انقلاب در آخرین دیدار خود با اعضای کابینه دولت دوازدهم فرمودند: «در این دولت معلوم شد اعتماد به غرب جواب نمی‌دهد و آنها کمک نمی‌کنند و هر جا که بتوانند ضربه خواهند زد و اگر جایی هم ضربه نمی‌زنند به این دلیل است که نمی‌توانند.» اما چرا آمریکا غیرقابل اعتماد است؟ ریشه‌های این ترامپ می‌توان یافت که قابل تأمل است. به عنوان مثال رئیس‌جمهور ویلسون سال ۱۹۱۷ در دانشگاه کلمبیا نیویورک، صریحا اعلام کرد: «ایالات مرز نمی‌شناسد و به خارج از کشور راه پیدا می‌کند، نگاه‌های تجاری سراسر جهان را میدان فعالیت و بازار می‌شناسند، پس لازم است قدرت نظامی آن را همراهی کند؛ حتی اگر به قیمت جریحه دار شدن استقلال ملت‌های گردنکش تمام شود.» اسنادکنگره آمریکا به ما یادآوری می‌کند طی سال‌های ۱۹۰۰ تا ۱۹۲۵ آمریکایی‌ها برای حفظ منافع خود، نیروهای نظامی‌شان را هفت بار

علی فقیه‌دانش

پژوهشگر حقوق و رسانه

یادداشت

حلال کن آقای حسن!

تمام مردم ایران

از شما چه پنهان ما خیلی هم ندید بدید نیستیم، از آن شبی که رادیو داشت به صورت زنده گزارش می‌کرد که رسول خادم در فینال آتلانتا، خداراتسف را شکست داده و من سرم را زیر پتو کرده بودم که صدای خوشحالی‌ام کسی را بیدار نکند، تا همین امروز این قدر برد و باخت دیده‌ایم که حد و حساب ندارد، فقط هم مربوط به ورزش نیست، ما توی زندگی خیلی بردیم و باختیم، خیلی هایشان را به زور یادمان می‌آید، اما یک چیزی توی تختی بود که او را در تاریخ نگه داشت، یک چیزی که توی یزدانی هم هست.

نمی‌دانم از کجا شروع کنم، مثلاً اگر به شما بگویم که یزدانی بی‌حاشیه است که این همه ورزشکار بی‌حاشیه داریم، اگر بگویم یزدانی خوب مسابقه می‌دهد که المپیک اصلاً جای خوب مسابقه دادن است و آن کسی که خوب مسابقه نمی‌دهد اصلاً به المپیک نمی‌رسد، ولی یک چیزی را می‌توانم بگویم، یزدانی تمام مردم ایران است.

نشده‌نشد

تولیزویون وقتی خاموش است یک جوری شبیه آینه می‌شود، سایه خودمان را توی صفحه‌اش می‌بینیم، بعضی وقت‌ها اما وقتی روشن هم هست خودمان را به خودمان نشان می‌دهد. درست مثل همان روز فینال!

حسن یزدانی با امید از تونل وارد سالن شد، چشم‌هایش برقی داشت که توی چشم همه‌مان بود، انگار به خودمان نگاه می‌کردیم، پدرم می‌گفت دست‌هایش درد گرفته از پس با یزدانی زور زده و برادرم وقتی حریف به سمت پاهایش حمله می‌کرد ناخودآگاه خودش را عقب می‌کشید، مادرم هم که آن گوشه تصویر قرآن به دست گرفته بود و برای تو دعا می‌کرد.

تمام که شد، سوت را که زدند، پایین که آمدی و با لگد به آن صندلی کوبیدی همه چیز برعکس شده بود، حالا این تو بودی که داشتی ادای ما را در می‌آوردی، این تو بودی که انعکاس ماتوی تولیزویون بودی. با این تفاوت که تو به صندلی زدی، ما به میز مشت زدیم، روی پامان کوبیدیم، روی پیشانی زدیم یا حالا هرطور که بود تو بودی که بعد از ما تکرار می‌کردی!

و من شرمنده بودم، قیافه‌ات را، زخم‌های توی صورتت را و آن چشم‌های خسته‌ات را که دیدم، توی دلم می‌گفتم آقای حسن، حلال کن که این چهار سال برای این که من ذوق کنم جان کندی، عرق ریختی، زخم برداشتی، آقای حسن، حلال کن، شرمنده بودم که بطور برای این که می‌خواستی دل من را شاد کنی به زمین و زمان زدی، ولی بعضی وقت‌ها نمی‌شود، حلال کن که هرچه دعا کردیم نشد. داشتیم اینها را می‌گفتم که خودت گفتی اتلویزیون آن موقع آینه‌ما بود. نمی‌دانم آن وقت که ما خودمان را در تو دیدیم تو هم خودت را در ما می‌دید؟

آقای حسن، یادت باشد، آن کسی که همیشه می‌برد در تاریخ نخواهد ماند، یک جاهایی از تاریخ هستند که آدم‌ها را از سکوی قهرمانی هم بالاتر می‌برند، درست مثل همان پله‌ای که از روی همه ما را عبور می‌کند و می‌رود تا آن بالای صفحه‌ما قهرمان زیاد داریم آقای حسن، پهلوان کم داریم.

تو امروز درست همانجای تاریخ ایستاده‌ای، توی دراماتیک‌ترین فینال تاریخ المپیک برای ملت ما حضور داشتی و ما از تو ممنونیم که ما را هم توی این فینال رویایی شرکت دادی، ما از تو ممنونیم که این همه سال اینقدر خوب بودی که با تو روی تشک عرق ریختم و زور زدیم، حالا نشد هم نشد، از شما به ما رسیده است. □

مرتضی درخشان

روزنامه‌نگار

در آن تصویر در تصویر چقدر مادرت شبیه مادرم است، چقدر توی تمام خانه‌ها ما را داری!

ما که دست‌های همه‌مان بالا بود، فدای سرت، تو توانستی هشتاد میلیون جفت دست را بالا ببری، حالا دست خودت بالا نرفته باشد، به کجای دنیا بر می‌خورد؟ برگرد خانه قهرمان، مادرم توی جویبار منتظر است، مادرت توی تهران!

این تاریخ بی‌رحم

لاریسا سمیونوونا لاتینینا را احتمالاً هیچ کدام نمی‌شناسید، ژیمناست اتحاد جماهیر شوروی که در اوکراین به دنیا آمد و با رکوردی که در مسابقات المپیک ۱۹۶۴ توکیو ثبت کرد نیم قرن بر دنیای ورزش حکومت کرد.

لاریسا در این بازی‌ها کلکسیون افتخاراتش را با ۱۸ مدال المپیک (که تای آنها طلا بود)، ۱۴ مدال مسابقات جهانی و ۱۴ مدال مسابقات قهرمانی اروپا تکمیل کرد و رکورددار بازی‌های المپیک در کسب مدال شد.

این خانم ژیمناست روس، اسم خودش را توی خیلی از کتاب‌های رکورد نوشت، خیلی جاها از او تقدیر شد، احتمالاً عکس‌های زیادی با او گرفتند، اما شک ندارم که بعضی‌ها وقتی دوم می‌شوند هم از حافظه‌ها پاک می‌شوند، حتی اگر توی خاطره تمام کتاب‌ها حضور داشته باشند.

تاریخ خیلی بی‌رحم است، بخصوص توی ورزش که سکویی که به تو رسیدی از نفر قبلی گرفتی و باید به زودی به نفر بعدی تحویل بدهی! همین می‌شود که همه ورزشکاران دنیا نمی‌توانند خودشان را توی تاریخ ثبت کنند، مثل همین خانم لاریسا! حتی وقتی که مایکل فلیس در المپیک لندن رکورد او را شکست هم کسی نام او را به زبان نیاورد، فقط توی نسخه جدید کتاب‌ها نوشتند فلیس رکورد فلانی را شکست، شاید فکر کنی چون ما ژیمناستیک نداریم خیلی حساس نشدیم، اما ما در شنا هم حرفی برای گفتن نداریم!

اصلاً اگر این دلیل درست باشد چرا نادیا کومانچی را می‌شناسیم؟ همان ژیمناست رومانیایی که پنج مدال طلا از دو المپیک گرفت. او بهترین نبود، اما قرار او از زیر سیم خاردارهای ترانسیلوانیا برای ورود به مجارستان او را تا عمق حافظه آدم‌ها برد، واقعیت این است که یک شکست، اگر دراماتیک باشد از صدها پیروزی ماندگارتر است، درست مثل غلامرضا تختی که وقتی در همان المپیک توکیو چهارم شد، جویری از او استقبال کردند که در مسابقاتی که طلا می‌آورد هم چنین استقبالی از او نمی‌شد!

تختی آخرین و تنها یادگار حافظه ملت ما از المپیک ۱۹۶۴ توکیو است، اصلاً برای ما سرزمین سامورایی‌ها سرزمین شکست‌های ماندگار است، باخت‌های دراماتیک، سرزمین تولد اسطوره‌ها، هرچند، علی‌اکبر حیدری و محمدعلی صنعتکاران نتیجه بهتری گرفتند! البته، اگر نتیجه بهتر با مدال و رنگ آن قابل ارزیابی باشد.

کل من علیها فان و بقی وجه ربک ذو الجلال والاكرام

درگذشت برادر متعهد، تلاشگر و ولایی

حجت الاسلام شیخ مصطفی توکلیان

مدیرکل محترم صدا و سیما، مرکز سمنان را تسلیت می‌گویم. خدمات صادقانه و متعهدانه آقای توکلیان در کنار اخلاق نیکو و لیخنند همیشگی که او حین کار با خود داشت هرگز از اذهان خانواده بزرگ رسانه ملی پاک نخواهد شد. از درگاه خداوند تعالی برای آن روحانی وارسته علو درجات و برای بازماندگان به ویژه خانواده محترم ایشان صبر و اجر مسئلت دارم.

الله وانا الیه راجعون

درگذشت همکار پرتلاش، متعهد و جانباز دفاع مقدس آقای **علی ملاجانی** از مدیران محترم شبکه جهانی جام‌جم را که یک روز بعد از همسار جرمند خود بدلیل ابتلا به ویروس منحوس کرونا آسمانی شد، تسلیت می‌گویم. وقتی یکی از همکاران ما در رسانه ملی همزمان با همسر خود در این ایام به رحمت خدا می‌رود غم آن برای بنده و خانواده بزرگ رسانه ملی دو چندان می‌شود. از درگاه خداوند تعالی برای آقای ملاجانی و همسر گرامی ایشان علو درجات و برای بازماندگان به ویژه خانواده عزیز آنها صبر و اجر مسئلت دارم.

علی عسکری

رئیس سازمان صدا و سیما

مزایده فروش املاک تملیکی و
مازاد بر نیاز بانک سپه
واقع در مازندران

به شماره (۴/۱۴۰۰/۴۸۳) (نوبت دوم)

شرح در صفحه ۸

